

سینا قدکساز

در زیرزمین: یک تماشایی

چشم‌ها و قوه‌ی بینایی ما آدمیان در طول تاریخ دیرین حیات، امکان‌های ادراکی پیچیده‌ای به خود گرفته‌اند. با هرچه پیچیده‌تر شدن فرهنگ بصری ما آدمیان، به هیجان انداختن چشمانمان رفته‌رفته دشوارتر می‌شود. تلاش تنها برای همنشین کردن کلمات، رنگ‌ها و فرم‌ها به نحوی است که برای لحظه‌ای کوتاه طی انجام یک کاوش باستان‌شناختی، لایه‌های حسی-هیجانی پنهان در امکان‌های ادراک بینایی را بکاود و امعا و احشاء حسی-هیجانی تماشاگر را به یک تحرک غریب وادارد. این تحریک سنتی چندهزار ساله است از هوموهایی که بی دلیل صدف جمع می‌کرده‌اند تا نقاشی معاصر. تلاش برای ساختن چیزهایی است تماشایی، برای تماشا و نقل داستان‌هایی همراه با طعنه و کنایه، برای یادآوری. این که نقاشی فارغ از هر امری مفهوم، امری ملموس و محسوس است که با چشمانمان سر و کار دارد و با امعا و احشایمان.